

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 października 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 6 września 2018 roku odmówił W. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ze względu na brak stwierdzonej niezdolności do pracy wnioskodawcy. (decyzja k 34 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 11.04.2018 r.)

W dniu 22 listopada 2018 roku W. G. złożył odwołanie od powyższej decyzji. (odwołanie k 3)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 27 listopada 2018 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k 10)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

W. G. urodzony (...) w dniu 9 kwietnia 2018 roku złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. (wniosek k 1 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 9.04.2018 r.)

Wnioskodawca przebył w 1993 roku operację dyskopatii L4/L5 oraz liczne urazy narządu ruchu, w tym uraz głowy. Z neurologicznego punktu widzenia naruszenie sprawności organizmu nie powoduje niezdolności do pracy zarobkowej. (pisemna opinia biegłego sądowego lekarza neurologa J. B. k 17-18)

Skarżący cierpi nadto na nadciśnienie tętnicze bez objawów zajęcia serca, leczone ambulatoryjnie. Stan ten nie obniża sprawności jego organizmu w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy. (pisemna opinia biegłego sądowego lekarza kardiologa B. Lao – G. k 19-20)

Przebył nadto operację żyłaków lewej kończyny dolnej, cierpi na niewydolność żylną tej kończyny w stopniu zaawansowania C4 w sześciostopniowej skali (...) i otyłość. Z chirurgicznego punktu widzenia był zdolny do pracy w dacie wydania zaskarżonej decyzji. (pisemna opinia biegłego sądowego lekarza w zakresie chirurgii ogólnej, chirurgii naczyniowej i torakochirurgii M. G. k 22-22 odw.)

U W. G. stwierdza się nadto nawrotową torbiel B. kolana lewego, bez istotnego upośledzenia funkcji kolana, wygojone złamanie obojczyka lewego, wygojone złamanie kostki bocznej podudzia prawego, wygojone złamanie wskaziciela lewego, bez upośledzenia funkcji ręki, wygojone złamanie wyrostka rylcowatego kości promieniowej prawej. Z ortopedycznego punktu widzenia jest zdolny do pracy. (pisemna opinia biegłego sądowego lekarza ortopedy k 28-29)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie powołanych dowodów, w tym opinii biegłych sądowych, które nie były ostatecznie kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 57 pkt. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W oparciu o art. 12 ust. 1 wskazanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest zaś osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust.2), a częściowo niezdolną do pracy - osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3)

Na mocy art.13 ust.1 przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Wskazane w cyt. przepisie art.57 warunki muszą być spełnione kumulatywnie. Brak choćby jednego z nich powoduje brak prawa do świadczenia.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, a oparty na opiniach biegłych sądowych lekarzy specjalistów z dziedzin schorzeń, na które powołuje się W. G., wykazuje jednoznacznie, że organ rentowy zasadnie odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd w pełni uznał wartość dowodową opinii wszystkich powołanych w sprawie biegłych. W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Opinie te zostały sporządzone w oparciu o wyniki badania bezpośredniego oraz analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej. Biegli szczegółowo i w sposób pełny określili schorzenia występujące u badanego oraz ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy.

W ocenie Sądu opinie te są rzetelne, sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot.

Fakt, że opinie biegłych nie mają treści odpowiadającej stronie, nie może mieć w tym wypadku znaczenia. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. Niezadowolenie strony z opinii biegłego nie uzasadnia powołania innego biegłego (wyrok SN z dnia 5 czerwca 2002 roku I CR 562/74 LEX nr 7607; wyrok SN z dnia 4 sierpnia 1999 roku I PKN 20/99 OSNP 2000/22/807).

W konsekwencji w sprawie nie pojawiły się kontrargumenty, które mogłyby budzić wątpliwość Sądu, co do jednoznaczności opinii biegłych. Wszyscy biegli podali, że schorzenia występujące u wnioskodawcy nie powodują niezdolności do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę opinie biegłych wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W świetle tych dowodów - opinii biegłych specjalistów z dziedzin właściwych z punktu schorzeń wnioskodawcy, które Sąd ocenił jako rzetelne, jasne, obiektywne i wiarygodne źródło dowodowe, zaś dowodów przeciwnych strona odwołująca się nie zgłosiła, o czym była pouczona.

Opinie te nie zostały ostatecznie zakwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sam fakt istnienia u wnioskodawcy schorzeń, potwierdzony przez biegłych, ani ilość tych schorzeń, nie może być utożsamiany z niezdolnością do pracy odwołującego. Stwierdzenie stanu chorobowego nie jest bowiem jednoznaczne z kwalifikacją do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Wobec braku wniosków dowodowych stron Sąd uznał materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie za pełny i pozwalający stwierdzić, że wnioskodawca mimo stwierdzonych u niego schorzeń nie jest niezdolny do wykonywania dotychczasowej pracy.

W związku z tym, że do przyznania prawa do renty konieczne jest łączne spełnienie przesłanek cytowanych przepisów, a wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy, brak podstaw do przyznania jej prawa do renty.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.